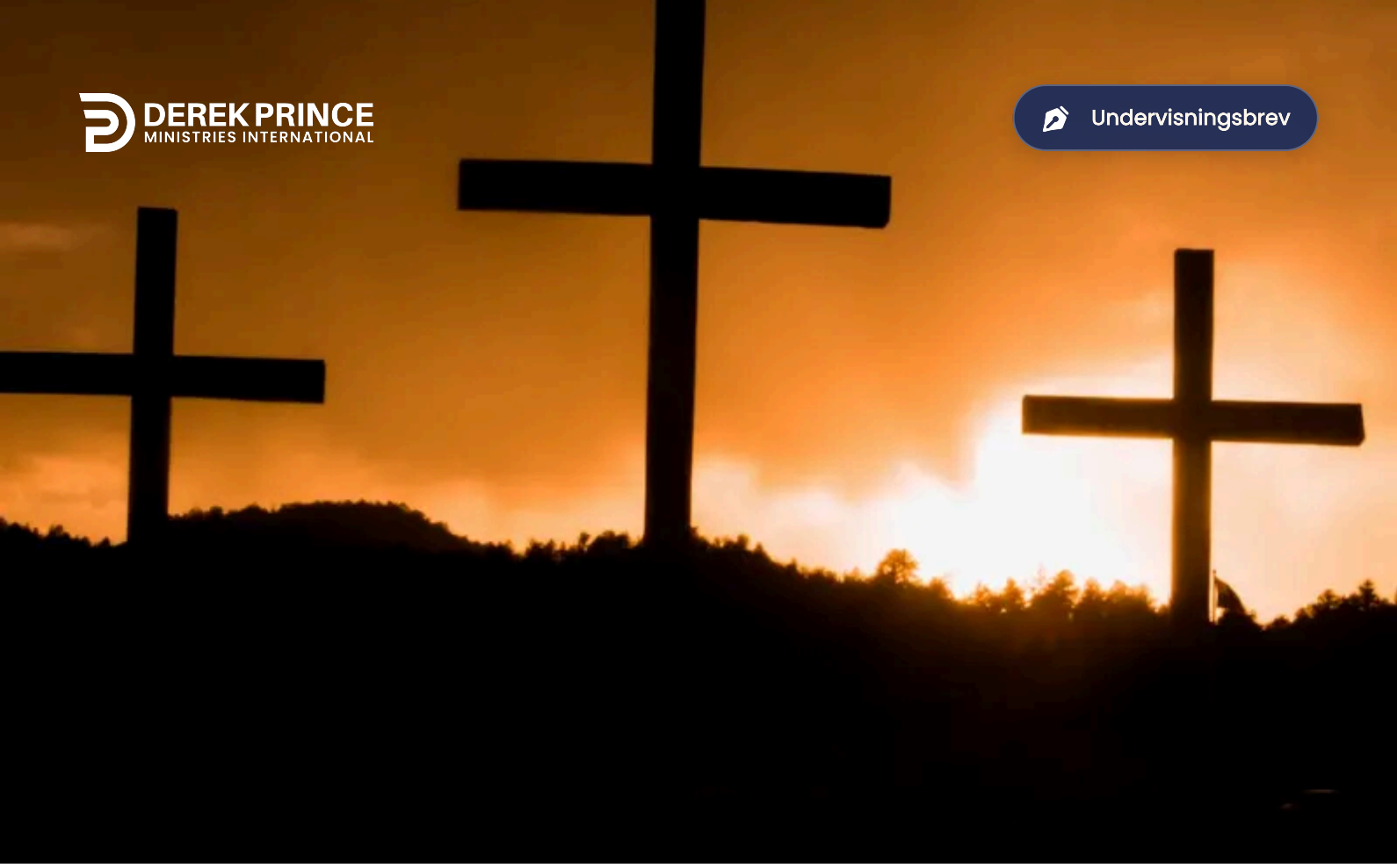

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Undervisningsbrev

Følg meg!

Undervisningsbrev ved Derek Prince

Hvis noen ba deg beskrive det kristne livet med to ord, hvilket svar ville du ha gitt? Forståelig nok trenger du kanskje litt tid til å korte ned svaret ditt til bare to ord. For min egen del ville jeg ikke ha nølt et øyeblikk. Jeg ville ganske enkelt ha sagt: Følge Jesus. Det er selve kjernen i det kristne livet.

Dette blir klart illustrert i Det nye testamentets beretning om omvendelsen til tolleren Matteus (Matt 9:9).

- *Da Jesus gikk videre derfra, så Han en mann som satt i tollboden. Han het Matteus. Og Han sa til ham: «Følg Meg!» Så sto han opp og fulgte Ham.*

Matteus' evige skjebne var avhengig av hans respons. Hva gjorde han? Han reiste seg og fulgte Jesus.

To grunnleggende forutsetninger

I likhet med Matteus, avhenger også vår evige skjebne av vår respons til Jesus Kristus. Hvis vi velger å svare Herren slik Matteus gjorde, vil vi raskt oppdage to avgjørende forutsetninger vi må oppfylle før vi kan begynne å følge Ham. I Mat 16,24 legger Jesus frem disse forutsetningene:

- *Hvis noen vil komme etter Meg, må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge Meg.*

For det første må vi fornekte oss selv, for det andre må vi ta opp korset vårt.

Hva betyr det å fornekte seg selv? Det betyr å si *Nei!* Vi må si *Nei* til oss selv. Vi må si *Nei* til vårt påtrengende, krevende og selvhevdende ego. Vi må gjenta Jesu bønn i Getsemane: «Far … ikke min vilje, men din, skal skje».

Først når vi har fornektet oss selv, kan vi fortsette med den andre forutsetningen – å ta opp vårt kors. Noen har definert vårt kors som det stedet hvor Guds vilje og vår vilje krysses. Det stedet er i virkeligheten et henrettelsessted.

I Rom 6:6 sier Paulus til oss at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham (Jesus). Det gamle menneske er den opprørske, selvnytende naturen som vi alle har arvet fra vår felles stamfar, Adam.

Gud har bare én løsning for vårt gamle menneske. Han sender ham ikke til kirken eller til søndagsskolen. Han lærer ham ikke den gylne regel, og viser ham ikke til et kurs i selvforbedring. Guds løsning er enkel og endelig. Det er henrettelse.

© 2018 - Derek Price Ministries, International, inc

Evangeliets gode nyhet er at henrettelsen fant sted da Jesus døde på korset. I det øyeblikket ble vårt gamle menneske korsfestet i Ham. Dette er et enkelt historisk faktum. Det er sant enten vi vet det eller tror det eller ikke. Men for å få nytte av det, må vi både vite det og tro det.

En utfordrende drøm

For mange år siden pleide jeg å holde regelmessige evangeliske møter i London på Speaker's Corner nær Marble Arch, et område for offentlige taler i Hyde Park. En natt i løpet av den perioden hadde jeg en livaktig drøm der jeg så en mann som forkynte på Speaker's Corner. Mannens budskap var godt, men det var noe med utseendet hans jeg ikke likte. Kroppen hans var på en måte skjev, og han så ut til å ha en klubbfot. Jeg la imidlertid ikke noen spesiell vekt på drømmen min.

Omtrent en uke senere hadde jeg nøyaktig den samme drømmen. Denne gangen konkluderte jeg med at Gud sa noe til meg. «Herre,» spurte jeg, «hvem er den mannen? Forkynnelsen hans var god, men det var noe jeg ikke likte ved utseendet hans. Hvem er han?»

Herrens svar var umiddelbart og direkte: «Du er mannen!» Gud krevde tydeligvis noen viktige endringer av meg, men jeg visste ikke nøyaktig hva.

Denne drømmen kom til meg da påsketiden nærmet seg. Jeg hadde allerede meditert over korsfestelsen, og med drømmen fulgte et tydelig indre bilde av tre kors på en høyde. Det midterste korset var høyere enn de to andre.

Hvem ble det midterste korset laget for? spurte Den Hellige Ånd meg. Men så advarte Han meg: «Vær forsiktig med hvordan du svarer.» Jeg tenkte over det og sa deretter: Det midterste korset ble laget for Barabbas – men i siste øyeblikk tok Jesus hans plass.

Så Jesus tok Barabbas' plass, fortsatte Den Hellige Ånd. Men du har sagt at Jesus tok din plass. Ja, det gjorde han, svarte jeg. Da må du være Barabbas!

Min sanne tilstand

I det øyeblikket så jeg min sanne tilstand med absolutt klarhet: Jeg var nøyaktig den forbryteren som korset var beredt for. Det var laget etter mine mål. Det var der jeg skulle ha vært.

Jeg ble tvunget til å identifisere meg med Paulus' vurdering av seg selv i Rom 7,18: *For jeg vet at i meg, det vil si i mitt kjøtt, bor det ikke noe godt.* Jeg så at alle områder av min personlighet var gjennomsyret av syndens fordervelse. Det var ingenting i meg som var rent; ingenting i meg som var godt; ingenting i meg som kunne fortjene Guds velvilje. Hvordan skulle jeg respondere?

Jeg fant svaret i Rom 6,6-13, hvor Paulus legger fram fire påfølgende trinn. Jeg vil ikke ta med hele avsnittet her, men vil kommentere de følgende versene:

Vers 6: *For vi vet dette, at vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndelegemet skulle bli fratatt sin makt, så vi ikke lenger skal være slaver under synden.* Først og fremst må jeg vite at min syndige natur ble overgitt til døden da Jesus døde på korset. Dette er det avgjørende første skrittet som alt det andre følger fra.

Vers 11: «Slik skal også dere regne dere som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus, vår Herre.» Jeg må regne – betrakte – meg selv som død, akkurat som Jesus var da han døde på korset.

Vers 12: *La derfor ikke synden ha herredømme i deres dødelige kropp, så dere skulle lyde den i dens lyster.* På det grunnlaget må jeg besluttsomt nekte å la synden fortsette å dominere meg.

Vers 13: *Og still heller ikke lemmene deres fram som våpen for urettferdigheten til tjeneste for synden, men still dere selv fram til tjeneste for Gud som de som av døde er blitt levende, og still lemmene deres fram som våpen for rettferdigheten til tjeneste for Gud.*
Jeg må overgi meg selv til Gud som en som har blitt oppreist fra de døde. Jeg må overgi mine fysiske lemmer som redskaper – bokstavelig talt våpen – for rettferdighet. (Bruken av ordet "våpen" gjorde meg oppmerksom på at jeg ville møte motstand fra Satan når jeg adlød denne befalingen.)

Guds trefoldige forsørgelse

For å gi oss en fullstendig utfrielse fra syndens tyranni, krevdes det en trefoldig forsyning fra Gud. Først og fremst måtte Han ta et oppgjør med våre synder – de syndige handlingene vi alle har begått. Fordi Jesus på korset har betalt den fulle straffen for våre synder, kan Gud tilgi oss uten å gå på akkord med sin egen rettferdighet. Hans første forsyning er derfor *tilgivelse.*

Men så måtte Gud også ta et oppgjør med den fordervede naturen i oss som fikk oss til å fortsette å begå disse syndige handlingene. Hans andre foranstaltning er henrettelse – å bringe den syndige naturen til døden. De gode nyhetene for oss er at henrettelsen fant sted for mer enn tjue århundrer siden, da Jesus døde på korset.

Likevel var ikke dette slutten. Guds hensikt var å erstatte det syndige gamle mennesket med et nytt menneske som

Han selv har skapt. Denne tredje bestemmelsen blir forklart i Ef 4,22-24

- Vers 22: *Da dere har avlagt det som hører til deres tidligere framferd, det gamle menneske, det som blir fordervet ved de forførende lyster*. Vers 23: *og får fornyelse i deres sinn ved Ånde*n. Vers 24: *og dere har ikledd dere det nye menneske, som er skapt etter Gud, ved sannhetens rettferdighet og hellighet.*

Vi må imidlertid ikke anta at det gamle mennesket passivt vil akseptere sin henrettelsesdom. Tvert imot vil han til tider kjempe innbitt for å gjenvinne kontrollen over det vi gjør og sier.

Vi ser en bekreftelse på kampen vi må kjempe i Paulus' advarende ord i Kol 3, 3-5. Han sier i vers 3: *Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.* Men så sier han i vers 5: *Overgi derfor deres jordiske legemer til døden.* Vi må stå faste i troen på at vårt gamle menneskes død er et fullbyrdet faktum. Videre må vi aktivt motstå dets forsøk på å gjenvinne kontrollen over oss.

En personlig åndelig status

Dessverre har mange oppriktige kristne aldri forstått eller benyttet seg av denne Guds fullstendige forsørgelse. De gjør krav på – og fortsetter å gjøre krav på – tilgivelse for sine synder. Men de vet ikke at Gud også har sørget for at det gamle mennesket skal bli overgitt til døden, og at et nytt menneske skal ta dets plass. Som en følge av dette er deres kristenliv en slitsom, repeterende sirkel: å synde ... å omvende seg ... å bli tilgitt ... og så synde igjen. De opplever aldri frigjøring fra den gamle syndige naturens herredømme.

Denne analysen av Guds fullstendige forsyning for synd bør lede oss til å foreta et personlig åndelig selvoppgjør der vi stiller oss selv følgende spørsmål:

- Er jeg helt sikker på at alle mine synder har blitt tilgitt?
- Har jeg blitt frigjort fra min gamle kjødelige naturs herredømme?
- Har jeg ikledd meg det nye mennesket, som er skapt i rettferdighet og sann hellighet?
- Følger jeg Jesus?

Et glimt av fremtiden

La meg avslutte med et kort glimt av fremtiden, hentet fra Johannes' åpenbaring kapittel 7 og 14. Ved slutten av denne tidsalderen vil Gud frembringe for seg selv 144 000 israelittiske etterfølgere av Messias. Han vil sende dem ut i en verden som vakler under trykket fra den store trengsel, og de vil høste en sjelshøst så stor at ingen kan telle den.

Åp. 14, 1-5 skildrer disse 144 000 etter at de seierrikt har fullført sin oppgave og – etter all sannsynlighet – beseglet sitt vitnesbyrd med sitt eget livsblod. Med Faderens og Sønnens navn skrevet på sine panner, tilber de Gud med en sang som lyder som drønnet av store vannmasser og som et kraftig tordenskrall (Åp 14,2) – en sang som ingen andre kunne lære.

Hva slags mennesker er de? Deres karakter er tydelig beskrevet: de er seksuelt rene; i deres munn er det ingen svik; de er ulastelige. Hvordan har de oppnådd en slik feilfri karakter? Det finnes ett enkelt svar: de følger Lammet hvor hen det går. Inspirerer det deg, slik det inspirerer meg, med en lengsel etter å følge Jesus tettere?

Hva med deg?

Ønsker du å følge Guds lam hvor enn Han går? Kanskje du har prøvd veldig hardt å gjøre nettopp det. Men du har funnet deg selv i den slitsom, repeterende sirkelen av å synde ... omvende deg ... bli tilgitt ... og så synde igjen.

La oss be og be om hjelp fra Den Hellige Ånd mens vi bruker de personlige selvransakelsesspørsmålene jeg har listet opp ovenfor. La oss vende våre ansikter mot å følge Jesus tettere enn noen gang før.

Kjære Herre Jesus, jeg kjenner at du ved din Hellige Ånd kaller meg til å følge deg nærmere. Jeg lengter etter dette av hele mitt hjerte, men jeg er fanget i en syklus av synd. Hjelp meg å vite med sikkerhet at alle mine synder er tilgitt, å bli satt fri fra herredømmet til min gamle kjødelige natur og å lære å ikle meg det nye menneske som er skapt i rettferdighet og hellighet. Hjelp meg å fornekte meg selv, ta opp mitt kors og følge deg. I ditt navn ber jeg. Amen.

Undervisningsbrev

Utskrift : TL-L124-100-NOR
Sist oppdatert: 24 Nov 2026
Nettsted: Derekprince.com/no/resources

